

РЕШЕНИЕ

№ 15001

гр. София, 20.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 30.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **1212** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Ц. К. К. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Писмо с изх. № 024-00-2542 (4) от 14.01.2026 г. на изпълнителния директор на „БУЛГАРТРАНСГАЗ“ ЕАД по заявление с вх. № БТГ-24-00-2542(2) от 05.01.2025 г. В жалбата се сочи, че оспореният акт представлява отказ, тъй като не се предоставя цялата информация, не се произнася по заявлението точка по точка, препраща се към интернет, неправомерно се позовава страната на търговска тайна и конфиденциалност, като се твърди, че има надделяващ обществен интерес. Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на отказа. Позовава се на практиката на СЕС. Моли да се отмени отказът като незаконосъобразен, да се върне преписката на административния орган, със задължителни указания да се произнесе по всяка една от точките.

Постъпило е становище от ответника, с което оспорва жалбата като недопустима по отношение на точки I, II и III от оспорения акт, поради това, че информацията е предоставена и е налице хипотезата на чл.159, т.4 от АПК. Счита жалбата за процесуално допустима, в частта, в която не е предоставена информация по т.IV, V и VI от подаденото заявление, но намира същата за неоснователна, като са излага аргументи за това.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. По делото е постъпила молба от 17.03.2026 г., с която уведомява съда, че няма да се яви в съдебно заседание, не възразява да се гледа делото в нейно отсъствие и претендира разноски в размер на 5,11 евро. Ответникът - Изпълнителния директор на "БУЛГАРТРАНСГАЗ" ЕАД, редовно призован, се

представлява от Г. Т. – служител с юридическо образование, която оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по заявление за достъп до обществена информация вх. № 24-00-2542(2)/05.01.2026 г. подадено от Ц. К. К. до Изпълнителния директор на „Булгартрансгаз“ ЕАД с искане да бъде предоставена следната информация:

I. Относно Т. протокол:

1. Съществува ли Тристранен протокол, сключен между:

- „Булгартрансгаз“ ЕАД,
- „Булгаргаз“ ЕАД,
- и ВOTAS

във връзка с Договор/Споразумение/Междусистемно споразумение между „Булгаргаз“ ЕАД и ВOTAS, подписано през януари 2023 г.;

2. Ако такъв Тристранен протокол съществува:

- на коя дата е подписан;
- кои лица са го подписали от името на „Булгартрансгаз“ ЕАД;
- какъв е неговият правен характер (самостоятелен договор, неразделна част от споразумението, оперативен протокол и др.).

II. Относно съдържанието и задълженията:

3. Какви конкретни задължения поема „Булгартрансгаз“ ЕАД по Т. протокол / Договора / Споразумението / Междусистемното споразумение, включително, но не само:

- резервиране на капацитет;
- осигуряване на пренос;
- оперативна координация;
- други ангажименти с финансово или инфраструктурно отражение;

4. Предвижда ли Т. протокол:

- бъдещи задължения за „Булгартрансгаз“ ЕАД;
- условни ангажименти;
- задължения, които ще се активират при определени обстоятелства.

III. Относно документалната наличност:

5. Разполага ли „Булгартрансгаз“ ЕАД с копие от Т. протокол и неговите приложения;

6. Ако не разполага:

- в коя институция се намира оригиналът или копие от този протокол;
- по каква причина „Булгартрансгаз“ ЕАД не разполага с документ, по който е страна.

7. Разполага ли „Булгартрансгаз“ ЕАД с копие от Между системното споразумение, публикувано на официалния сайт на дружеството:

<https://bulaartransaaz.bg/nevvs/bulaartransgaz-ead-i-bota-a-podpi.saha-spo.razumenie-za-meidusistemno-svarzvane-826.html>

Ако да - моля да бъде предоставено.

Ако не - моля да посочите институцията, която разполага с него.

IV. Физически пренос на природен газ.

1. Какви количества природен газ (в MWh) са физически пренесени през газопреносната система

на Република Б. по входни точки от Република Т. (вкл. С. / Малкочлар), по дни или по месеци, за периода от 01.01.2023 г. до датата на отговора, когато преносът е осъществен във връзка със: Споразумението/Договора/ между „Булгаргаз“ ЕАД и BOTA\$ от януари 2023 г. и/или свързаните с него Тристранен протокол и Междусистемно споразумение.

V. Капацитет и номинации.

1. Разпределян ли е входен капацитет на входните точки от Т. специално за доставки по горепосоченото Междусистемно Споразумение/ Споразумение/ Договор/ Тристранен протокол, и ако да:

- за кои периоди;

- в какъв обем (MWh/ден).

2. Подавани ли са номинации за пренос на природен газ по това основание и от кои ползватели на мрежата.

VI. Отсъствие на пренос.

4. В случай че не са пренасяни физически количества природен газ по горепосоченото Междусистемно Споразумение/Споразумение/ Договор/ Тристранен протокол, моля това да бъде изрично потвърдено.

С оспореното писмо с изх. № 024-00-2542/4/ от 14.01.2026 г. на изпълнителния директор на „БУЛГАРТРАНСГАЗ“ ЕАД по заявление с вх. № БТГ-24-00-2542/2/ от 05.01.2025 г. е предоставена информация по точките от подаденото заявление, с изключение на искането от заявлението касаещо информация относно резервирания капацитет и пренесените количества природен газ с мотиви, че информацията представлява търговска тайна.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е частично допустима по отношение на търсената информация по точки IV, V и VI от подаденото заявление, защото е депозирана в законоустановения за това срок, от лице, което има правен интерес от оспорването / чл.147 АПК/, доколкото процесното писмо е издадено по повод подадено от жалбоподателката заявление за достъп до обществена информация реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./.

По отношение на търсената информация по точки I, II и III от заявлението за достъп, жалбата е подадена в срок, но е недопустима, тъй като информацията е предоставена в тези точки с писмо с изх. № 024-00-2542/4/ от 14.01.2026 г. на изпълнителния директор на „БУЛГАРТРАНСГАЗ“ ЕАД, с което съдът намира, че е удовлетворено искането на заявителката. В този смисъл е налице липса на правен интерес съгласно чл.159, т.4 от АПК и в тази част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, а производството прекратено.

Разгледана по същество, жалбата, касаеща предоставяне на информация по точки IV, V и VI от подаденото заявление, е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното писмо е издадено от компетентен орган - Изпълнителния Директор „Булгартрансгаз“ ЕАД, който е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т.1 от ЗДОИ във връзка с § 1, т. 4 от ДР на ЗДОИ и който следва да се произнесе по подадено до него заявление за достъп до обществена информация.

При издаването на акта не е допуснато нарушение на формата на акта, което да доведе до неговата незаконосъобразност. На подаденото заявление е отговорено в писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 АПК и чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, който изисква писмено уведомяване на заявителя за решението на органа по подадено заявление. Съдържанието на оспореното писмо е съответно на изискванията на чл. 34 ЗДОИ.

При липсата на констатирани нарушения на процесуалните правила законосъобразността на

отказа ще следва да се преценява на основание съответствието му с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът намира следното:

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора, има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публичноправните субекти (чл. 3 от ЗДОИ) във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Съгласно чл. 13, ал. 1 и ал. 3 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен; като той не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗДОИ, не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Съгласно чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация-официална и служебна е налице, в случая когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

За да откаже предоставяне на исканата информация по т. IV, V и VI от заявлението, органът се е позовал на чл. 7 и чл.17, ал.2 от ЗДОИ, чл.29 от Закона за закрила на конкуренцията /ЗЗК/ и чл.3 от Закона за защита на търговска тайна /ЗЗТТ/.

Съгласно чл.17, ал.2 от ЗДОИ „обществената информация, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес“.

Разпоредбата на чл. 29 от ЗЗК „забранява се всяко действие или бездействие при осъществяване на стопанска дейност, което е в противоречие с добросъвестната търговска практика и уврежда или може да увреди интересите на конкурентите“.

Съгласно чл.3 от ЗЗТТ, търговска тайна е всяка търговска информация, ноу-хау и технологична информация, която отговаря едновременно на следните изисквания:

1. представлява тайна по такъв начин, че като цяло или в точната си конфигурация и съвкупност от елементи не е общоизвестна или леснодостъпна за лица от средите, които обичайно използват такъв вид информация;

2. има търговска стойност, поради тайния си характер;

3. по отношение на нея са предприети мерки за запазването ѝ в тайна, от лицето, което има контрол върху информацията.

В конкретния случай органът е приел, че предоставянето на достъп на трети лица до информацията относно резервирания капацитет и пренесените количества природен газ от ползвателите на мрежата ще доведе до нейното узнаване и използване, като създава риск от бъдещо неправомерно разкриване и разпространение (което „Булгартрансгаз“ ЕАД не би могло да предотврати) на чужда търговска тайна, което законодателят в ЗЗК е определил като една от формите на нелоялна конкуренция. Приел е, че осигуряването на достъп до исканата информация създава абсолютна предпоставка за разкриването ѝ пред други лица, в това число и търговци — конкуренти на дружествата. Според органа исканата информация следва да се третира като защитена търговска тайна, доколкото съдържа чувствителна търговска информация, разкриването на която да се отрази негативно не само на търговските отношения, но и на търговската репутация на „Булгартрансгаз“ ЕАД, като страна по договорите за достъп и пренос на природен газ по газопреносната мрежа на „Булгартрансгаз“ ЕАД (Договорите). Позовал се е на разпоредбата на т.16.1. от Договорите „Разпоредбите и условията в тези Общи условия и Договора за пренос и цялата касаеща ги информация, получена от всяка една от Страните е поверителна и никоя от тях няма да я разкрива на трети лица без знанието и съгласието на другата Страна. Поради гореизложеното органът е счел, че търсената информация не подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ.

Съдът приема, че са налице основания за постановения отказ за предоставяне достъп до обществена информация, а изложените мотиви в оспореното писмо в тази връзка са законосъобразни и достатъчни, за да обосноват процесния отказ. Това е така, тъй като съгласно чл. 7, ал. 1 ЗДОИ не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информацията от обществения сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. В конкретния случай исканата информация касае данни за пренос на количества природен газ /т.IV от заявлението/ и данни за резервиран капацитет на природен газ /т. V от заявлението/, респ. отсъствие на пренос /т.VI от заявлението/, която информация може да се класифицира като търговска тайна по смисъла на чл.3 от ЗЗТТ и производствена или търговска тайна по смисъла на параграф 1, т.9 от ДР на ЗЗК - "производствена или търговска тайна" са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки. С оповестяване на информацията би се нарушила разпоредбата на чл.29 от ЗЗК.

В случая не може да се приеме, че информацията е с надделяващ обществен интерес, тъй като не се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Понятието "надделяващ обществен интерес" е дефинирано в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и наличието на такъв интерес преодолява защитата на информацията, засягаща третото лице. Съобразно легалната дефиниция "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Доводи в тази посока не са обосновани.

От изложеното може да се направи обоснован извод, че биха били засегнати интересите на трети лица, в случай че информацията бъде предоставена на заявителя, а и не е налице надделяващ обществен интерес.

Оспореният акт не противоречи и на целта на закона, тъй като основната цел на ЗДОИ е чрез предоставяне на обществена информация да се даде възможност на гражданите да си съставят

собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти. В конкретния случай предоставяне на данни за трети лица, чиито интереси се засягат от исканата информация, не е относимо към дейността на задължения субект. Поради това, като е приел, че информацията представлява защитена търговска тайна и разкриването ѝ би нарушило сключения договор и би засегнало трети лица, органът е постановил правилно решение.

Предвид изложеното съдът приема, че не са налице основания за отмяна на оспорения отказ, тъй като същият е правилен и законосъобразен, поради което и следва да бъде потвърден, съответно жалбата подлежи на отхвърляне.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски, под формата на 200 лева юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал.3 от АПК, Административен съд София-град, 83-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от Ц. К. К. срещу писмо с изх. № 024-00-2542/4/ от 14.01.2026 г. на изпълнителния директор на „БУЛГАРТРАНСГАЗ“ ЕАД в частта, касаеща произнасянето по точки IV, V и VI от заявление с вх. № БТГ-24-00-2542/2/ от 05.01.2025 г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата, подадена от Ц. К. К. срещу писмо с изх. № 024-00-2542/4/ от 14.01.2026 г. на изпълнителния директор на „БУЛГАРТРАНСГАЗ“ ЕАД в частта, касаеща произнасянето по точки I, II и III от заявление с вх. № БТГ-24-00-2542/2/ от 05.01.2025 г.

ОСЪЖДА Ц. К. К. да заплати на „БУЛГАРТРАНСГАЗ“ ЕАД разноски в размер на 102,26 евро /сто и две евро и двадесет и шест цента/ или 200 лева /двеста лева/.

РЕШЕНИЕТО, в частта, в което е отхвърлена жалбата е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.

РЕШЕНИЕТО, в частта, в което е оставена без разглеждане жалбата подлежи на обжалване в 7-дневен срок от получаването му пред ВАС.